

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 9 stycznia 2020 r.

Pozycja 34

POSTANOWIENIE

z dnia 23 października 2019 r.

Sygn. akt Ts 179/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Piotr Pszczółkowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej A.C. w sprawie zgodności:

art. 419 § 2 pkt 1 w związku z art. 418 § 1, art. 419 § 3 oraz 421 § 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112, ze zm.) w zakresie, w jakim nie zabezpiecza przysługującego wyborcy podmiotowego prawa do równości wyborów do organów stanowiących podstawowych jednostek samorządu terytorialnego przez brak gwarancji jednakowej siły głosu każdego wyboru, z art. 169 ust. 2 zdanie pierwsze w związku z art. 31 ust. 3 art. 32 ust. 1 i 2 oraz art. 62 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 12 grudnia 2018 r. (data nadania) A.C. (dalej: skarżący) wystąpił z żądaniem przytoczonym na tle następującego stanu faktycznego:

Skarżący wraz z grupą mieszkańców S. wniósł 22 kwietnia 2018 r. do Komisarza Wyborczego w S. skargę na uchwałę Rady Miasta S. z 12 kwietnia 2018 r. (Nr [...]) w sprawie podziału miasta na okręgi wyborcze, zarzucając naruszenie art. 369 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. Nr 21, poz. 112, ze zm.) przez radykalne osłabienie siły głosów mieszkańców okręgów nr 13 i nr 2 w stosunku do siły głosów innych okręgów, w szczególności okręgów nr 4 i nr 5.

Na mocy postanowienia z 30 kwietnia 2018 r. (sygn. [...]) Komisarz Wyborczy w S. oddalił skargę mieszkańców.

28 maja 2018 r. skarżący wraz z grupą mieszkańców S. wniósł odwołanie do Państwowej Komisji Wyborczej, która jednak na mocy uchwały z 11 czerwca 2018 r. (sygn. [...]) nie uwzględniła odwołania.

W związku z tym skarżący wraz z grupą mieszkańców S. złożył 14 czerwca 2018 r. skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W., która została oddalona na mocy wyroku tego Sądu z 26 czerwca 2018 r. (sygn. akt [...]). Wyrok został zaskarżony do Na-

czelnego Sądu Administracyjnego, który w wyroku z 16 sierpnia 2018 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną.

2. W ocenie skarżącego, podział na okręgi wyborcze, dokonany przez Radę Miasta S. na podstawie zaskarżonych przepisów, skutkuje naruszeniem prawa równości wyborów.

Zdaniem skarżącego, zaskarżone przepisy prowadzą do sytuacji, w której siła głosów wyborców zamieszkujących różne okręgi wyborcze może różnić się od siebie prawie trzykrotnie.

3. Na mocy zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 9 lipca 2019 r. pełnomocnik skarżącego został wezwany do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez:

- 1) doręczenie jednak egzemplarza skargi konstytucyjnej wraz z załącznikami,
- 2) udokumentowanie daty doręczenia skarżącemu orzeczenia, o którym mowa w art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.).

W piśmie z 19 lipca 2019 r. skarżący ustosunkował się do zarządzenia.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p.TK), skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Na tym etapie Trybunał Konstytucyjny bada, czy spełnia ona przesłanki, o których mowa w art. 79 ust. 1 Konstytucji oraz przepisach u.o.t.p.TK., w szczególności w art. 53 tej ustawy.

2. W niniejszej sprawie Trybunał stwierdził, że przedmiotem kontroli w skardze konstytucyjnej skarżący uczynił art. 419 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112, ze zm.; dalej: k.w.) – zaskarżony w związku z art. 418 § 1, art. 419 § 3 oraz 421 § 2 k.w. Przepisy te określają zasady podziału oraz zmiany podziału terytorium gminy liczącej do 20 000 mieszkańców na okręgi wyborcze w wyborach do rady gminy (organu stanowiącego podstawowej jednostki samorządu terytorialnego). Na ich podstawie Naczelny Sąd Administracyjny rozstrzygnął ostatecznie w wyroku z 16 sierpnia 2018 r. (sygn. akt [...]) kwestię zgodności z prawem sposobu podziału terytorium gminy na okręgi wyborcze przyjętego w uchwale Rady Miasta S. z 12 kwietnia 2018 r. (Nr [...]), podtrzymanej w późniejszych decyzjach organów wyborczych. W ocenie Sądu, „zasadnicza kwestia w rozpoznawanej sprawie sprowadza[ła] się do wykładni art. 421 i art. 419 § 1 (...) [k.w.]”.

Skarżący określił zatem – stosownie do art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK – przepis ustawy, na podstawie którego sąd orzekł ostatecznie o przysługujących mu prawach konstytucyjnych.

3. Trybunał stwierdził również, że skarżący – wypełniając dyspozycję art. 53 ust. 1 pkt 2 i 3 u.o.t.p.TK – wskazał, które z przysługujących mu praw konstytucyjnych zostało naruszone, wyjaśnił, w jaki sposób – jego zdaniem – doszło do tego naruszenia, a także przedstawił argumenty w sposób dostateczny uprawdopodobniające merytoryczną trafność zarzutów.

Skarżący podniósł naruszenie prawa podmiotowego do równości wyborów do organów stanowiących podstawowych jednostek samorządu terytorialnego (gmin) – ujmowanej w aspekcie materialnym (tj. równej „siły głosu” każdego wyborcy). Jego zdaniem, na skutek zastosowania zaskarżonej regulacji doszło do takiej zmiany w podziale Miasta S. na okręgi

wyborcze, która doprowadziła do zaistnienia „diameteralnych nierówności między liczbą mieszkańców poszczególnych okręgów wyborczych, przekładających się na diameteralnie różną siłę głosów zamieszkujących je wyborców” (uzasadnienie skargi konstytucyjnej, s. 3). W odniesieniu do wyborów samorządowych prawo podmiotowe do równości wyborów skarżący wywodził z art. 169 ust. 2 zdanie pierwsze w związku z art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1 i 2 i art. 62 ust. 1 Konstytucji (zob. tamże, s. 12-17, w szczególności s. 16).

Argumenty przedstawione w uzasadnieniu skargi konstytucyjnej skłoniły Trybunał do stwierdzenia na niniejszym etapie postępowanie, że nie jest ona oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.o.TK.

4. Trybunał stwierdził ponadto, że badana skarga konstytucyjna spełniła pozostałe wymogi formalne.

W szczególności, skarga konstytucyjna została sporządzona i wniesiona do Trybunału Konstytucyjnego – w imieniu skarżącego – przez adwokata, który przedstawił stosowne pełnomocnictwo (zob. art. 44 ust. 1 w związku z art. 53 ust. 2 pkt 3 u.o.t.p. TK), z zachowaniem trzymiesięcznego terminu określonego w art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK.

5. W konsekwencji Trybunał stwierdził, że skarga konstytucyjna spełniła wymogi formalne przewidziane w ustawie, a jednocześnie nie zaszła przesłanka negatywna, o której mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK, w związku z czym należało nadać skardze dalszy bieg stosownie do art. 61 ust. 2 u.o.t.p. TK.

W tym stanie rzeczy Trybunał Konstytucyjny orzekł jak w sentencji.